

Páneurópai Piknik
Sopron 2009

Dr. Szájer József, Európai Parlamenti képviselő beszéde
2009. augusztus 19., Fertőrákos, Barlangszínház, Európa Koncert

Tisztelt Elnök Úr, Kancellár Asszony, Miniszterelnök Úr, Polgármester Úr! Tisztelt Ünneplők!

A ma húsz esztendőös Páneurópai Piknik a mögöttünk hagyott huszadik század egyik legnagyobb eseménye. A szabadság nagyszerű ünnepe!

Ritka pillanat, mikor a történelmet nem nagy hatalmi vezetők tettei, hanem néhány szabadság szerető polgár bátor kiállása állítja teljesen jó vágányra.

A Piknik a magyar rendszerváltoztatás kiemelkedő civil pillanata. Nem Bush, nem Gorbacsov, de nem is Horn Gyula, vagy Németh Miklós, hanem néhány tucat debreceni és soproni polgár lépett a világtörténelem színpadára. Megunták, hogy vezetőik annyit papolnak a közös Európa Házról és maguk nyitották meg a részt az Európa lakóit köztük a német nemzetet évtizedek óta elválasztó, a szabadságtól megfosztó kordonon! Ez a civil tett – ma már tudjuk – elindította azt a folyamatot, amely ledöntötte a kommunizmus, a szocializmus sokáig legyozhetetlennek hitt világrendjét, és amelynek a végén ott van az egyesült Németország és a mai újraegyesült Európa, a közös ügyei szervezésére létrejött politikai közösség, ahol magyarok, németek, osztrákok: európa nemzetei együtt döntenek.

Amikor egy a világ történelmét alakító közelmúltbeli eseményre emlékezünk ezt úgy tesszük, hogy a legfiatalabbakat leszámítva – mi magunk is részesei voltunk mindannak, ami húsz éve történt. Mi nem tudjuk elfelejteni, hogy annak a barrikádnak két oldala volt.

Magyarország mai köztársasági elnöke az akkori civil Sólyom László jogászprofesszor tanított meg egy egész országot arra, hogyan harcoljunk szelíden de keményen a jog eszközeivel a szabadságunkért. Az NDK egyik polgára Angela Merkel civil, ma Németország kancellárja szervezetet alapított a kommunista német pártállam ellen a „demokratikus kitörés” érdekében. De a többi soproni és debreceni civil is a szabadság oldalán álltak, kockáztatva állásukat, egzisztenciájukat: Filep Mária, Mészáros Ferenc, Magas László, Abdai Géza, Lobenwein Tamás, Nagy László, Ivanics Ferenc, Csóka Pál, Kóczán Zoltán, Rumpf János és a többiek nem félték, tették, amit a szívük diktált.

...s persze ott voltak – akkor is – a szabadság ellenségei, akik a KISZ az MSZMP vezetőiként, hol szóval, hol hatósági segédlettel arról akartak lebeszélni minket, akik mint mi is független szervezetet, a Fideszt létrehoztuk, hogy éljünk polgári szabadságjogainkkal. S amikor ez nem sikerült nekik, akkor saját átmentésük lett a fő céljuk – nem a szabadság. Most – húsz év után sokan ők is itt vannak és velünk együtt ünnepelnek... De barátaim – ne tápláljunk hiú reményeket: van-e egy koreszme – esetünkben a szabadság és az újraegyesült Európa eszméje – sikerének jobb mércéje mint amikor egykori ellenségei is felsorakoznak mögöttem?

Húsz év után joggal vetjük fel a kérdést: vajon megvalósultak az akkori szabadságot szerető és azért áldozatot is hozó polgárok álmai: beszélhetünk-e valóban egyesült Európáról, ahol a nemzetek szó nélkül eltűrik egy nemzeti kisebbség jogfosztását, hogy anyanyelvét használja, amint ez a szlovákiai magyarokkal történt?

Beszélhetünk-e a gyülekezés jogáról egy olyan országban, ahol békés emlékezőkre rendőri lovasrohamot vezényelnek és emberek veszítik szemük világát a gumilövedékektől?

Miként higgyék el az emberek, hogy rendszerváltoztatás történt, ha a bukott rendszer örökösei ma is ott ülnek a vezető gazdasági és politikai pozíciókban?

Lehet-e élni a ránk köszöntött szabadsággal, ha rettegni kell, hogy devizahiteleink fizetésének nehézségei miatt kilakoltatják családjunkat, vagy amikor a cigány polgártársaink elleni példátlan támadássorozat felderítésében tehetetlen a rendőrség.

Tisztelt ünneplők!

A húsz év előtti felemelő események ma erőt kell adjanak gyakran reménytelennek tűnő küzdelmeinkben ahhoz, hogy higgyük: igenis van kiút a legnehezebb, legrosszabb helyzetekből is: Európa képes kilábalni a válságból, Magyarország ismét elindulhat felfelé! Hiszek abban, hogy a szabadság és a közös Európa, az emberhez méltó élet erős és olthatatlan vágya ma is át fog segíteni minket a túlsó partra! Ehhez nem kell más mint amit a piknik szervezői tettek: amit a szívünk diktál. A kommunista rendszer összeomlása bizonyítja, hogy az emberek akaratával, szabadságvágyával szemben tartósan nem lehet kormányozni. Amit húsz éve oly nagy lendülettel elkezdünk végre sikerre kell vinnünk!

Köszönöm, hogy meghallgattak!

